La senyora consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques:

Gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Pregunta número 92, que formula la diputada Noelia Hernández al conseller d'economia sostenible.

Quan vosté vullga.

La senyora Hernández Sánchez:

Gracias, *president*.

Buenas tardes, señor *conseller*.

Como bien sabemos, las pymes y los autónomos son una parte muy importante de nuestro tejido productivo. De hecho, los autónomos, a día de hoy, son más del 20% de los trabajadores de nuestra región. De ahí la importancia de implementar medidas que estimulen el *emprendedurismo* y que les ayuden durante su vida empresarial.

Durante los últimos años, hemos visto como las medidas de apoyo a estos colectivos han ido disminuyendo paulatinamente, a pesar de que se anunciaban, a bombo y platillo, medidas de apoyo a los emprendedores y de fomento del *emprendedurismo*.

Estas ayudas…, sus requisitos de concesión apenas tenían una memoria autodiagnóstica, que era un simple folio con cuatro cuadros autorrellenables que no daban ninguna información para medir la solvencia del plan de viabilidad de los proyectos que se apoyaban.

Además de esto, según los técnicos del Servef, el principal requisito que se tenía para dar las ayudas era el orden de llegada. Es decir, si un expediente llegaba antes de que hubiera presupuestos, antes de que se acabara el presupuesto, se le daba, prácticamente sin ver si era solvente y si iba a tener un recorrido a futuro.

Además, vemos que en la última convocatoria, la de 2014, desaparece el requisito de inversión mínima para estos proyectos. Y no solo eso, sino que solo se les conceden las ayudas a los proyectos que comienzan entre el 3 de julio y el 30 de septiembre. Debe ser que, si empiezas un negocio en enero, en marzo o en octubre, ya no eres emprendedor, solo si lo haces durante el verano. Pero, bueno.

Además de todas estas cosas, que eran bastante curiosas y que iban disminuyendo el apoyo a los emprendedores, vemos, en definitiva, que son medidas cortoplacistas que lo que querían era disminuir el desempleo, fuera como fuera, sin implementar medidas que aumentaran la tasa de supervivencia de los autónomos.

Yo, respecto a esto, apuntaría algo que me parece que debemos tener en cuenta a la hora de implementar medidas para fomentar el *emprendedurismo*, como estas ayudas o como la bonificación estatal de las cuotas de autónomos, y que pueden llevar a la perversión del sistema de apoyo a los autónomos. Porque estas medidas serían muy positivas si hubiera un control y un seguimiento de los destinatarios. Pero, como hemos visto, no lo hay; y ahora mismo, estamos viendo un montón de empresas que han dejado de tener plantilla de asalariados y tienen un montón de *freelance* o de emprendedores trabajando para ellos.

Este tipo de medidas son fraudulentas y, encima, están disminuyendo los ingresos seguridad social y se les están destinando ayudas, por ejemplo, de La Generalitat, como las de medidas de emprendedores.

Deberíamos… Si se analizara cuál es el destinatario y qué es lo que va a realizar, podríamos implementar medidas que evitaran la precarización de los trabajadores y la pérdida de derechos que se está produciendo.

En definitiva, respecto a todas estas ayudas, que sabemos que la *conselleria* está teniendo que pedir su devolución, quisiéramos saber: cuáles son las medidas…, las causas del incumplimiento de estas ayudas, de los emprendedores que recibieron las ayudas en su momento; a cuánto asciende la devolución que se ha tenido que solicitar; y los motivos principales.

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Senyor conseller, té vosté la paraula per un temps màxim de quatre minuts.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, senyor president.

Senyora diputada.

El que sí que vull dir-li és que ni hi ha hagut control ni seguiment ni avaluació pràcticament de res, de res.

Vaig a contestar-li que l'import de les devolucions de les ajudes a emprenedors, a data 7 d'octubre de 2015, des de les concessions produïdes en 2011, ascendeix a 1.540.000 euros.

Entre 2011 i 2014, es van concedir un total de 45.400.000 euros; i els beneficiaris van ser 8.182 persones.

També és important recalcar que s'ha passat d'una dotació de 27,6 milions en 2011 a tres milions i mig l'any passat. Com es veu, les ajudes als emprenedors i autònoms han tingut un descens acusat durant la legislatura anterior.

Els motius per a sol·licitar el reintegrament de les ajudes han sigut l'incompliment de l'obligació del manteniment de l'activitat o del manteniment del lloc del treballador contractat. En concret, hi ha 298 beneficiaris en aqueixa situació, als quals, en conjunt, se'ls demana que tornen els 1.540.000 euros esmentats. La gran majoria van ser receptors del programa d'autoocupació de les convocatòries de 2011, 59 afectats; 2012, 77; i 2013, 113. Només entre ells concentren 1.370.000 euros dels 1.540.000 reclamats.

A la quantitat que s'ha de reintegrar, s'ha de sumar la quantitat d'aquelles ajudes que s'han revocat pel Servof o s'ha renunciat per part dels possibles beneficiaris.

En conjunt, dels 45.400.000 euros en ajudes concedides entre 2011 i 2014, més de sis milions sis-cents cinquanta mil euros no arribaran a pagar-se i altre milió i mig es reclamarà de tornada.

A banda, queden les ajudes de 2015, que encara s'estan executant i de les quals, a data 7 d'octubre, s'han reclamat 15.607 euros.

Les possibles causes de l'incompliment, per part dels emprenedors:

Una, la demora en el pagament, per part de l'administració, pot haver sigut un factor més que no contribueix, precisament, al manteniment de l'activitat. Les ajudes a la constitució com a autònoms estaven concebudes com una renda de subsistència o garantia d'ingressos mínims que permetera la supervivència de l'emprenedor, en un moment en què l'activitat està arrancant o no genera suficients ingressos. A l'arribar tard l'ajuda, no s'ha pogut fer front a les despeses i el negoci s'ha hagut de tancar o no s'ha pogut mantindre la contractació del primer treballador fix.

El propòsit del Consell és pagar a temps tot tipus d'ajudes, però, sobretot, aquestes en què el finançament és clau a l'inici de qualsevol activitat d'emprenedoria.

El segon, el segon problema, resideix que part dels aturats es constituïen en autònoms no per un exacerbat esperit emprenedor, sinó per pura desesperació, ja que el mercat no era capaç d'oferir-los una mínima oportunitat; per aqueixa raó, no tots els projectes eren viables. Si, a més, contextualitzem tot el procés en un marc generalitzat de crisi i, amb ella, de reducció general de la despesa, segurament ens estarem aproximant, en major mesura, a les causes reals del fracàs d'un bon nombre de projectes.

Per a pal·liar aquestes situacions, tenim previst, en matèria d'emprenedoria i en el marc del programa operatiu regional 2014-2020, una operació nova de servei d'assessorament, formació en plans d'empresa, estudis de viabilitat i tutorització i acompanyament a emprenedors.

No hi ha res pressupostat en 2016. L'acció està en procés de confecció actualment, en esborrany. La idea és que es desenvolupe entre 2017-2020, amb un import estimat de 7,3 milions d'euros per a atendre a prop de més de dos mil doscents emprenedors potencials i amb una mitjana, com vaig dir l'altre dia, de 3.340 euros d'ajuda.

El valor afegit d'aquesta acció és que ofereix un servei de suport a emprenedors i els guia, a aquests, en la concepció estratègica del seu negoci, previ a la seua engegada.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

I, a continuació, la pregunta formulada pel senyor Francisco García a la consellera de justícia i administracions públiques sobre l'impuls del valencià a l'administració de justícia.

Per a formular la pregunta, el senyor Paco Latorre... Ja té vosté... Quan vosté vullga.

El senyor García Latorre:

(Inoïble) ..., president

Senyora consellera.

Bé, sabem que la conselleria té moltes dificultats. Però n'hi ha un tema també important, que és l'ús cooficial dels idiomes en la nostra comunitat.

Segons la Llei d'ús i ensenyament del valencià, té com a objecte genèric el compliment i desplegar allò que disposa l'article de l'Estatut d'autonomia quan regula l'ús normal oficial del valencià en tots els àmbits de la convivència social, així com en el seu ensenyament.

Com a objectiu d'esta llei, està fer efectiu el dret de tots els ciutadans a conéixer i usar el valencià, protegir la seua recuperació i garantir l'ús normal i oficial, així com regular els criteris d'aplicació del valencià a l'administració.

Quant al tema de l'ús, la llei marca que el valencià, com a llengua pròpia de la Comunitat Valenciana, ho és també de La Generalitat i de la seua administració, de l'administració local i de les altres corporacions i institucions públiques dependents d'aquelles.

I, concretament, l'article 12, que fa referència a justícia, diu que: «D'acord amb el que disposa la present llei, tots els ciutadans tenen el dret de poder adreçar-se a l'administració de justícia en la llengua oficial que creguen convenient d'usar, sense que se'ls puga exigir cap mena de traducció i sense que se'n puga seguir retard o demora en la tramitació de llurs procediments. Totes les actuacions, documents i escrits realitzats o redactats en valencià davant els tribunals de justícia, i les que aquests duguen a terme en la mateixa llengua, tenen validesa i eficàcia.»

Mire, en altres comunitats autònomes en què també tenen llengües cooficials, com són la comunitat autònoma basca i la catalana, n'hi ha experiències i n'hi ha planificació per a dur a terme esta normativa. Concretament, en Euskadi, entre els anys 2013 i 2014 s'ha incrementat un 13% la intervenció dels nous intèrprets que repartixen els seus serveis pels catorze partits judicials de la comunitat autònoma. En 2015, enguany, el 70% dels documents tramitats per l'administració de justícia, és a dir, citacions, notificacions, requeriments, decrets, incorporen ja l'eusquera. I per tercera, tenen un pla de foment de l'eusquera en justícia, un pla que està fet a llarg termini. Tampoc... s'ha d'anar implementant de manera gradual. Té l'objectiu que des de l'arribada a la finestra fins a la publicació de la sentència, totes les passes puguen fer-se en llengua basca.

Així mateix, en la comunitat autònoma catalana, entre el 2009 i 2012, segons un informe fet per la plataforma de la llengua, 4.650 treballadors han realitzat, amb caràcter voluntari, cursos de llengua catalana en els nivells bàsic, elemental, intermedi, suficiència de llenguatge i jurídic. També tenen un pla que s'anomena «En català, també és de llei». És una campanya impulsada per la Direcció General de Política Lingüística, en coordinació i en col·laboració amb el Departament de Justícia, el col·legi de notaris, d'advocats, de procuradors. A més a més, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, l'Ascensión Figueres, quan era presidenta de l'acadèmia, entre l'any 2001 i 2011, va dir: «L'ús d'un llenguatge correcte i comprensible ha de ser una aspiració permanent d'ajuntaments, conselleries, jutjats i, en general, de qualsevol organisme públic, no sols per facilitar l'ús del valencià, fent-lo accessible als ciutadans, sinó també per aconseguir una gestió eficaç dels recursos públics. Perquè, al cap i a la fi, la transparència comunicativa redunda ineludiblement en el millor servici als ciutadans.»

I és per això que nosaltres li volem preguntar a la consellera, que sabem que estarà treballant en eixe tema, de quina manera s'està impulsant o es pretén impulsar la presència del valencià en l'administració de justícia.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor diputat.

Té la paraula la consellera de justícia i reformes democràtiques. Quan vullga.

La senyora consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques:

Gràcies, president.

Senyor diputat, además de la normativa que ha mencionado en su intervención, quiero recordar yo que también el artículo 231 de la Ley orgánica del poder judicial establece el uso de las lenguas cooficiales en juzgados y tribunales, en comunicaciones tanto orales como escritas. Y además, precisamente en su apartado cuatro reconoce plena validez a los escritos presentados en la lengua cooficial, sin necesidad de traducción al castellano. Es decir, el uso del valenciano en la administración de justicia en nuestra comunidad está garantizado, reconocido y avalado, no solamente por las disposiciones normativas de carácter autonómico, sino también por las nacionales.

En este sentido, también creo que es importante recordar la Ley 4/1983, de uso y enseñanza del valenciano, que también reconoce este derecho, y que concretamente en el artículo 6 establece la protección de ese derecho.

Es cierto que, pese a este marco legal, no obstante la implementación o generalización del valenciano en el ámbito de la Comunidad Valenciana no es una realidad. Lo cual no significa que cualquier ciudadano de esta *comunitat* que quiera relacionare con la administración de justicia en su len-